

கிறிஸ்தவனுடைய பலத்தின் துருகம் THE CHRISTIAN'S TOWER OF STRENGTH

“கர்த்தர் எனக்கு சகாயர், நான் பயப்படேன், மனுஷன் என்ன செய்வான் என்று சொல்லலாமே”-எபி 13:6.

உலகத்தில் கிறிஸ்தவனுடைய ஸ்தானம் விசித்திரமான ஒன்று. அவனைப்போல சுதந்திரமாயும், தைரியமாயும் வேறு யாராலும் இருக்கமுடியாது. ஆயினும் உண்மை தேவனுடைய பிள்ளை தன்னிறைவு பெற்றவர் அல்ல, எந்த வெளிப்புற உதவியையும் சாராதவராய் இருக்கிறார். அவன் பெருமையுள்ளவனாக இராமல், தாழ்மையுள்ள சிந்தையோடுருக்கவேண்டும் என்றும், தன்னைப்பற்றிய தனது சக்தியற்ற தன்மையையும், தேவனுடைய தேவையையும் உணர்ந்திருக்கவேண்டும் என்றும் கர்த்தருடைய வசனத்தால் அவன் அறிவுறுத்தப்படுகிறான். மெய்யாகவே அவன் தாழ்மையின் சிந்தையுடையவனாக இராவிடில், அவனால் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தமுடியாது. ஆனால் அதே சமயத்தில், அவன் முழு தைரியமும், நம்பிக்கையும் உடையவனுமாய் இருக்கவேண்டும். இப்பிரபஞ்சத்திலேயே எந்த வல்லமையும் நம் தேவனோடு ஈடுகொடுக்கமுடியாது, அவரே தன் பிள்ளைகளுக்கு கேடகமும், ஒத்தாசையும் செய்வதாக அறிவித்திருக்கிறார். அவரிடத்தில் தங்கள் நம்பிக்கையை வைப்பவர்களுக்கு அவர் பலமான துருகமாய் உள்ளார்.

நாம் தேவனால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறபடியாலும், அந்த அழைப்புக்கு நாம் பதிலளித்திருக்கிறதினாலும், நம் சரீரங்களில் அவரை மகிமைப்படுத்தத் தேடுகிறதினாலும், நாம் கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருந்து அவரது வார்த்தை நம்மில் நிலைத்திருக்கும்பொழுது, ஆறு இக்கட்டுக்களுக்கு நீங்கலாக்கி, ஏழாவதிலும் அவர் நம்மைக் கைவிடுவதில்லை. இதனால் எந்த மனிதன் நமக்கு என்னசெய்ய முடியும் என்று நாம் அஞ்சத் தேவையில்லை. தேவனிடத்தில் உறுதியான நம்பிக்கையும், தைரியமும் வைக்கும்படி நமக்கு புத்திமதி கூறும் அப்பவல், தைரியமுள்ள விகவாசத்திற்கு ஒரு நேரிய உதாரணமாயிருக்கிறார். விகவாசத்தின் நிச்சயத்தன்மைக்கும் மனித பயம் இல்லாதிருப்பதற்குமான மிகுதியான காரணத்தை நாம் ஏன் பெற்றிருக்கிறோம் என்று அவர் நமக்குக் கூறுகிறார்; உங்கள் உரையாடல்கள்(நடத்தை, ஜீவிக்கும் விதம்) பொருளாசையின்றி இருப்பதாக. “உள்ளதே போதும் என்றிருங்கள். ஏனெனில் நான் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன்; உன்னைவிட்டு விலகமாட்டேன் என்று கடவுளே கூறியிருக்கிறார். இதனால், நாம் துணிவோடு; ஆண்டவரே எனக்குத் துணை, நான் அஞ்சமாட்டேன், மனிதர் எனக்கு எதிராக என்ன செய்யமுடியும்? என்று கூறலாம்”(எபி 13:5,6) என்று சொல்கிறார்.

உண்மை விசுவாசம் அனுமானம் அல்ல

“கர்த்தர் எனக்குச் சகாயர், ஆதலால் என் வீடு எரிக்கப்படவோ அல்லது கொள்ளையர்கள் என் உடைமைகளைத் திருடவோ அல்லது சேதப்படுத்தவோ அவர் விடமாட்டார். கர்த்தர் என்னையும் என்னுடையவைகளையும் காவல் காப்பதால் இரவுவேளையில் என் கதவுகளை நான் தாழ்ப்பாளிடுவதில்லை” என்று நாம் சொல்லக்கூடாது. இது தெளிந்தபுத்தியின் ஆவியாக இருக்காது. இது உண்மை விசுவாசமுமல்ல. மாறாக துணிகரமானது. இவ்வகையான இழப்புக்களை தடுப்பதற்கு நாம் நியாயமான எல்லாவித முன்னெச்சரிக்கைகளையும் எடுக்கவேண்டும். நம் சொந்த அலட்சியங்கள் மற்றும் திறமையின்மையிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்க, கர்த்தரிடமிருந்து அவசியமற்ற அற்புதங்களை எதிர்பார்க்காமல், நம் சொந்த பாதுகாப்பிற்காக நம் வல்லமை அனைத்தையும் பிரயோகிக்கும்படி அவர் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கிறார். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளின்கீழ், சிரமங்களிலும் இழப்புக்களிலும் ஈடுபடும்படி அவர் நம்மை அனுமதிப்பதனால் தேவையான பாடத்தைக் கற்கிறோம். கர்த்தர் நம்மிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறவைகளுக்கு நாம் உக்கிராணக்காரர்களாக இருந்து, எவையெல்லாம் நம் பராமரிப்பின்கீழ் முறையாக உள்ளதோ, அதை அவருக்குரியதென்று எண்ணி, பராமரிக்கும்படி அவர் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கிறார். நெருப்பு ஏற்படும் சமயத்தில், கையில் வாளி மற்றும் தண்ணீர் தயாராக நாம் வைத்திருக்கவேண்டும். நம் கதவுகள் மற்றும் ஜன்னல்கள்மீது முறையான இணைப்பான்களை(காற்றில் அடிபடாதபடிக்கு முற்காலங்களில் பயன்படுத்துவர்) நாம் வைத்திருக்கவேண்டும். நம் சொந்தக்கடமையை செய்துமுடித்தபிறகு, எல்லாம் நமக்கு நன்றாக நடக்கும் என்பதை அறிந்து, கர்த்தரின் கையில் நம்மை முழுமையாக விட்டுவிடவேண்டும்.

பேரிடரய்த் தோன்றுவதை நமக்கு வரும்படி கர்த்தர் அனுமதிப்பாரானால், அனுபவத்தின்மூலம் நாம் அதை முறையாக அணுகுவோமானால், அது நம் நன்மைக்கேதுவாகவே இருக்கும் என்று நாம் உறுதியாக இளைப்பாறலாம். நம் பங்கை செய்தபிறகு, நமக்கு ஏற்படும் விளைவுகள் அனைத்திலும் அவரை நம்பவேண்டும், அவரது சிறந்தவழியில் நம்மீது அக்கறை காண்பிப்பார் என்பதில் சந்தேகம் இருக்கக்கூடாது. அவரது பராமரிப்பிலிருந்து நாம் நீங்காமலும், நம் சொந்த விருப்பங்களை நிர்வகிக்கத் தேடாமலும் இருந்தால், புதுசிருஷ்டியின் மேலான நலன்களுக்காக அவர் பார்த்து, இம்மைக்குரிய வழிகளில் எவ்வித உதவியையும் கர்த்தர் நமக்குக் கொடுப்பார். அப்படி தவறு நடந்தாலும், எங்கு நாம் மனப்பூர்வமாக தவறு செய்திருக்கிறோம், எங்கு நம் சுயபுத்தியின்மேல் சாய்ந்திருந்தோம் என்று நம்

கண்கள் திறக்கப்படுவதினால் நம் தவறான போக்கைக் கண்டு, கர்த்தரிடத்திலான உண்மைப்பற்றை முழுமையாக புதுப்பித்துக்கொள்வோமானால், நாம் ஈடுபட்டிருந்த சிரமங்கள் நிஜமான ஆசீர்வாதமே என நிரூபணமாகும். நமக்கு நாமே வழிகாட்ட நம் சொந்த இயலாமையை நாம் உணர்ச்செய்து, தேவனிடத்தில் முழுமையாய் நம்மை திரும்பச்செய்யும்.

தீயவன் அவனைத் தொடான்

நம் பிதாவின் நிலையான பராமரிப்பின் விஷயங்களாக நம் உயரிய, நிஜமான நலன்கள் உள்ளன . கர்த்தருக்கு வெகு அருகாமையில் நம்மைக் காத்துக்கொள்வோமானால், விழுந்துபோன தூதர்களின் வல்லமையிலிருந்து நாம் பாதுகாக்கப்படுவோம், அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படுமானால் நம்மை சுற்றிலும் வலைவிரித்து வீழ்த்துவார். நாம் விழிப்பாயிருந்து நம் ஆடைகளை வெண்மையாய் காத்துக்கொள்வோமானால், அவைகளால், உண்மையாகவே நமக்கு தீங்கிழைக்கமுடியாது. புது சிருஷ்டியின் நலன்களைப் பொருத்தவரையில், விசுவாசத்தில் குறைவுபடும்போது மட்டுமே அவர்களுடைய அதிகாரங்களுக்குள் நம்மை உட்படுத்தும். நம் ஆண்டவரின் விஷயத்தில் நடந்ததுபோல், நம் மீட்பு மற்றும் உயர்த்தப்படுதல் ஆகிய நம் உயர்ந்த நன்மைகளுக்காக கர்த்தர் அனுமதித்தாலன்றி, அவைகள் எவ்வழியிலாவது நம் சரீரங்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கவோ அல்லது ஏதாவதொரு கேடு வருவிக்கவோ முடியாது.

ஆகவே “தீயோன் தொடாதபடிக்கு” நம்மைக் காத்துக்கொள்வோம். நாம் இருளின் வல்லமைகளால் வஞ்சிக்கப்பட்ட ஊழியர்களது பல்வேறு தாக்குதலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளோம். நம் நற்பெயரின்மீதோ, நம் புகழின்மீதோ, நம் சரீரங்கள் மீதோ அல்லது சட்டப்படியாக தாக்குதல்கள் அதிகமாகவோ குறைவாகவோ இருக்கக்கூடும். அவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கிற அதிகாரங்கள் மூலமாக நாம் குறிப்பிட்டளவு மனுஷருக்கு கீழ்ப்படுத்தப்படுகிறோம். ஆயினும் கர்த்தரால் அனுமதிக்கப்படாவிடில், நம்மைத் தொடுவதற்கு நம் கடுமையான எதிரிகள் பலமில்லாதிருக்கிறார்கள். நாம் செய்திருக்கிற உடன்படிக்கையின்படி, கர்த்தரிடத்தில் நாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருத்தனைகளுக்கு உண்மையாய் நிலைத்திருந்தோமானால், மாபெரும் எதிராளியினால் நம்மைத் தொட முடியாது. நம் சொந்த அவிசுவாசத்தாலன்றி புதுசிருஷ்டிகளாகிய நம்மை விரோதியானவன் ஒருபோதும் தொட முடியாது.

நம் தேவனை மட்டுமே நாம் சேவிப்போம்

யோவான் ஸ்நானகன் சிறைப்படுத்தப்படவும், இறுதியில் சிரச்சேதம் பண்ணப்படவும் அவர் அனுமதித்ததுபோல், இயேசு கைதுசெய்யப்படவும் சிலுவையிலிறையப்படவும் அவர் அனுமதித்ததுபோல், கடந்த காலங்களில் அவரது பரிசுத்தவான்களில் அநேகர் கொடுமைப்படுத்தப்படவும் கொல்லப்படவும் அவர் அனுமதித்ததுபோல், நாம் துன்புறு அனுமதிப்பது தேவசித்தமாக இருக்கலாம். ஆனால் மனுஷன் நமக்கு என்ன செய்வான் என்று நாம் பயப்படத்தேவையில்லை. நாம் யாருடையவர்களோ, யாரை நாம் சேவிக்கிறோமோ அந்த தேவன் எப்பொழுதும் நம்மோடு நிலையாக இருப்பார் என்பதை அறிந்திருக்கிறோம். அவர் நம்முள் இருந்து, நமக்கான அவரது சொந்த மகிமையான நோக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றுவார்.

சாத்தியமிருக்குமானால், நாம் மனுஷரைப் பிரியப்படுத்துவதில் நிச்சயமாகவே மகிழ்ச்சியடைவோம். ஆனால் தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதா அல்லது மனுஷனைப் பிரியப்படுத்துவதா என்ற கேள்வி எங்கு எழுந்தாலும், மூன்று எபிரேய வாலிபர்கள் பாபிலோனின் ராஜாவினிடத்தில் கூறியதுபோல் ; “நாங்கள் ஆராதிக்கிற எங்கள் தேவன் எங்களை விடுவிக்க வல்லவராயிருக்கிறார்.. விடுவியாமற்போனாலும், ராஜாவே, நாங்கள் உங்கள் தேவர்களையோ, நீங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிற பொன்னாலான சிலையையோ வழிபடவும் சேவிக்கவும் மாட்டோம் என்கிறது இராஜாவாகிய உமக்குத் தெரிந்திருக்கக்கூடவது” என்று நாமும் கூறுவோமாக. யேசுவோ தேவனின் கட்டளைக்கும், தெய்வீக சித்தத்துக்கும் எதிராக நாங்கள் எதுவும் செய்யமாட்டோம். நாங்கள் எங்கள் தேவனை மட்டுமே சேவிப்போம்!

இயேசுவின் நாமத்தில் இனியும் பேசக்கூடாது என்று அப்போஸ்தலர்கள் பேதுரு மற்றும் யோவானுக்கு யூத ஆலோசனை சங்கம் கட்டளையிட்டபோது(அப்4:13-20), அவர்களுடைய பதில் ; “தேவனுக்கு செவிகொடுக்கிறதைப் பார்க்கிலும் உங்களுக்குச் செவிகொடுக்கிறது தேவனுக்கு முன்பாக நியாயமாயிருக்குமோ என்று நீங்களே நிதானித்துப் பாருங்கள். நாங்கள் கண்டவைகளையும் கேட்டவைகளையும் பேசாமலிருக்கக்கூடாதே” என்றார்கள். நம் கர்த்தர் கைதுசெய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்ட அந்த இரவில், யூதேயாவின் ரோம ஆளுநராகிய பொந்தியுபிலாத்து அவரிடத்தில் கூறியதாவது ; “உன்னைச் சிலுவையிலிறைய எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும், உன்னை விடுதலைபண்ண எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும் உனக்குத் தெரியாதா என்றான்”. அதற்கு இயேசு பதிலுரைத்ததாவது ; “பரத்திலிருந்து உமக்குக் கொடுக்கப்படாதிருந்தால் என்மேல் உமக்கு ஒரு அதிகாரமுமிராது” என்றார். அவ்வாறே குருவின் பாதச்சுவடுகளைப் பின்பற்றும் அனைவருடனும் இருக்கிறது. தேவனுடைய கிருபை போதுமானதாயிருக்கும். பரலோகத்திலுள்ள நம் பிதாவின் மகிமைக்காகவும், நம் சொந்த உயரிய நலனுக்காகவும், அவரால் அனுமதிக்கப்பட்டாலொழிய நம் தலைகளிலுள்ள ஒரு தலைமுடியையும் சேதப்படுத்த மனுஷன் வல்லமையின்றி இருக்கிறான்.

விகவாசத்தில் பிறந்த தைரியம்

உறுதியுள்ள இருதயத்துக்கே கலக்கத்தை வருவிக்கும் கடினமான சூழ்நிலைகளில், கர்த்தருடைய தாழ்மையுள்ள சிறியவர்களின் அமைதலைக்கண்டு, உலகம் பெரும்பாலும் வியக்கின்றது. பரலோக ராஜாவின் பிரதிநிதிகளாக நம் தேவனை மகிமைப்படுத்தவும், அவரது கிருபையை பெரியதாக்கவும் நம் வாழ்வில் பின்பற்றும் வழியானது, கிறிஸ்தவர்களாக நமக்கு வரும் சோதனைகள் மற்றும் இன்னல்களை ஞானமாயும் தைரியத்துடனும் சந்திக்க ஆற்றலளிக்கிறது. மனுஷனுக்குப் பயப்படும் பயம் கண்ணியை வருவிக்குமாதலால், அதை ஜெயங்கொள்ளவும், நம் உபத்திரவங்கள் அனைத்தையும் மகிழ்ச்சியாக எண்ணவும், அவைகளை சந்தோஷத்தின் ஆவியில் சந்திக்கவும், நம் சித்தத்தை விட்டுவிட்டு அவரது சித்தத்தையே அடைந்திருந்து, நம் இருதயங்கள் கர்த்தரோடு இணக்கமாய் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. நம் சொந்த பலத்தால் இதை நம்மால் நிறைவேற்றமுடியாது, மாறாக தேவனுடைய பலத்தால் மட்டுமே முடியும். பலவீனமான அழிவுக்குரியதற்கு பயப்படாமல், யேகோவா தேவனுக்கே பயப்படும்படி நாம் கற்பிக்கப்படுகிறோம். நீதிமான்கள் சிங்கத்தைப்போல் தைரியமாயும், புறாவைப்போல் மென்மையும், ஆட்டைப்போல் சாந்தமும் உடையோராய் இருப்பர். இந்த தைரியம், மென்மை மற்றும் சாந்தம் ஆகிய இந்த விநோதமான கலப்பு, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுடைய தனித்தன்மையாக இருக்கவேண்டும்.
